

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Plener v Hebu.

Vodja nemške levice, poslanec Plener, stopil je v soboto pred svoje volilce v Hebu, da jim pojasni politično situvacijo. Nemški politični krogi so pričakovali, da bo Plener zavihtel britki meč opozicije in vladi zagrozil z izstopom nemških poslancev iz deželnega zbora češkega in morda tudi iz državnega zbora, a ta nadeja se ni obistinila. Sladkoustni Plener je sicer dolgo in mnogo govoril, a povedal je bore malo. Razkladal je poslušalcem najprej svoje nazore o gospodarskih akcijah vlade; storil je to, da obrani in osveži svoj renomé kot rojeni finančni minister. Potem pa se je lotil politične situvacije. Vladi je očital, da nima dobre volje, ker neče skrbati nemško poljske večine, ker neče administrativnim potem ustanoviti okrožnega sodišča v Trutnovu in ker sploh levičarskih želja neče izpolniti. Iz tega je izvajal, da so levičarji po pravici jako nezadovoljni. Politična situvacija je po Plenerjevi sodbi jako žalostna, a kar je najhuje, je to, da ni upanja na spremembo. Nezadovoljnost nemškega naroda rase baje rapidno in bo dobila izraza v prihodnjem zasedanju drž. zbora. Dasi pa nihče ni zadovoljen s položajem, vendar ne misli levica na opozicijo, ampak ostane i nadalje pokorna službenica vlade. Iz celega sicer suhega in praznega Plenerjevega govora je videti samo dvoje, kar pojasnjuje bodoči notranjepolitični položaj oziroma parlamentarno situvacijo, to namreč, da bo levica tudi v bodoče ostala v trojni večini, da pa bo v varstvo svojih načel in v povzdigo svojega ugleda pri volilcih predlagala jezikovni zakon, da se na ta način reši narodnostno vprašanje. O tem ni dvoma, da bi rešitev narodnostnega vprašanja bila za vso državo največje važnosti in največje koristi. Toda Nemcem ni za to, da bi vprašanje rešili tako, da bi bili vsi narodi zadovoljni, njim je le na tem, da si zagotové vlado in da osigurajo nemškemu jeziku gospodstvo v vsem javnem življenju. Jezikovni načrti, kakor so jih predložili levičarji, načrt Wurmbrandov in Scharschmidtov, so nam še v živem spominu. Ž njimi se je hotelo zakonitim pōtem uvesti nemščino kot državni jezik

in temu se ne bodo slovanski narodi nikdar uklonili. Ni verjeti, da bi Plener in njegovi somišljeniki stavili tak jezikovni predlog, da bi bili ž njim zadovoljni vsi narodi; pogreli bodo zopet državni jezik in ker ni upanja, da bi obveljal, bo samo prouzročil nove srdite debate. Levičarji sicer računajo na vladno pomoč, ali dobili je ne bodo, saj bi s tem vlada sama zanetila v celi državi najsrditeljši boj. Vse drugo, kar je Plener govoril, ni vredno, da se navaja, ker so vse le prazne besede brez jedra, samo diplomatsko zavijanje. Plener se je s tem govorom pokazal kot lev, kateremu pa je krotitelj Taaffe izlomil zobe in ga navadil, skakati skozi obročce.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina

dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Oficijelno poročilo družbinega odbora.)

X.

Družbini šolski zavodi.

4. Ako slišimo in čitamo o toliko številnih darovih, ki leto za letom — osobito pa v zadnjem času — dehojeje družbi, izvedeli bi tudi radi, kak sad rodé. Usojamo si, popeljati čč. skupščinarje in družbenike po naših učnih in vzgojevalnih zavodih, da se prepričajo, koliko je že družba dosegla. Tu nam ne kaže opisovati zgodovinskega razvoja teh zavodov iz prejšnjih let — o tem že sproti poročajo Vestniki — dodati nam je le o njih delovanji v preteklem letu.

1. Najstarejše je družbino zabavišče ali otroški vrtec v Celji. Po došlem naznanilu naše Celjske podružnice vpisalo se je vanj 66 otrok. Pod spretnim vodstvom čč. šolskih sester je vrtec lepo uspeval.

2. Zabavišče pri Sv. Jakobu v Trstu je začetkoma sprejelo nad 80 otrok, katerih se je radi pretesnega prostora v zmislu dotičnih šolskih predpisov moralo dokaj odsloviti. Ker se je vrtnarica Antonija Nadlišek radi svoje možitve s 1. decembrom 1892 zahvalila na službi, imenovalo je vodstvo z dekretom od 24. novembra 1882 izpra-

šano kandidatnjo Ivanko Mikota na njeno mesto, proseč prejšnjo vrtnarico, da ona s svojo izkušnjo in s svetom vpelje slednjo v njen novi delokrog. Radi požrtvovalnosti in lepih uspehov izreklo se je s posebnim listom gospici Nadliškovi vodstveno priznanje in zahvala. Omenjeno spremembo je visoko c. kr. namestništvo Tržaško z odlokom od 16. dec. 1892, št. 20.758/VII. vzelo na znanje.

3. Za tržaške razmere je omenjeno zabavišče res prepotrebno semenišče ljudski šoli, katere bi pa Slovenci še nobene ne imeli, ako bi se jih ne bila usmiliła naša družba, ter jim ustanovila „slovensko ljudsko šolo pri Svetem Jakobu v Trstu.“ Radi obilice šolsko-obveznih otrok slovenskih morali smo ta zavod razširiti. Po neumorni trudoljubivosti slavnega načelnštva ondotne moške naše podružnice najela in uravnala se je hišna štev. 28 v ulici Giuliani tako, da so se združili vsi naši šolski zavodi pod jedno streho, kar se iz pedagoško-didaktičskih razlogov ni smelo več odlašati: dočim so bili prej posamezni razredi raztreseni po raznih hišah. Pri tem predelavanji sta si stekla osobite zasluge gg. inženér Živic in trgovec Žitko. Vsem bodi iskrena vodstvena zahvala! — Ker je učila skušnja, da se za I. razred zglašuje nad sto otrok, odprli smo v tem razredu vzporednico. Dné 25. avgusta 1892 je učitelj Fran Delcort iz rodbinskih uzrokov odpovedal službo. Na tej četrterazrednici je bilo torej dopolniti dvojno učiteljsko mesto. Vodstvu se je posrečilo dobiti v kratkem dve izborni učni sili. Z dekretom od 3. septembra 1892 je bil imenovan učiteljski kandidat Miroslav Pretuar in istega dné tudi kandidatinja Amalija Reichmanova. Te spremembe račilo je c. kr. namestništvo od 18. septembra 1892, št. 15.643/VII, vzeti v vednost. — Česar je vodstvo od leta 1891 prosilo, to se je letos doseglo. Naša šola je dobila pravico javnosti v zmislu § 72 državnega šolskega zakona od 14. maja 1869, drž. zak. št. 62. Tu hvaležno beležimo naklonjenost visoke vlade do nas. Minister za bogočastje in uk je učiteljici Delkin, uvažujoč njeno prejšnje uspešno delovanje na javnih šolah in sedanje priznal učiteljsko sposobnost za privatne šole — z razpisom od 5. marca 1892, št. 3240. Vrh

LISTEK.

Iz Patrasa v Korint.

(Konec.)

Ta tespina traja čez postajo Panagopolo dalje proti vasi Kamari, kjer se obala zopet razširi in ravnica bolj zložno vzdiga proti goram. Pa tudi tu je mnogo polja podsutega in puščobnega. Včasih se gore toliko edmaknejo, da se vidi celo do njih vrhuncev gori. Obronki so pa le slabo obrasteni, vidi se jako malo krajev in celo ti kažejo le malo hiš. Proti bližnjemu mestu Aigion (poprej „Vostica“) 8000 preb. opazi se zopet cesta in ob njej mnogo cipres. Mesto leži na konglomeratni stopici, ki je od spodej vsa izdolbena, ima precej lepe hiše in snažne ulice ter je največje tržišče ob Korintskem zalivu. Odtod je tudi prevoz v Itejo in Delfe. Na istem mestu je stalo nekaj imenitno ahajsko mesto istega imena, katerega je pa potres uničil. Ravno tako je izginila njena starejša sosedka Helike neke noči l. 373 pr. Kr. nenadoma v morje. Kakor na vsaki večji postaji, tako čaka tudi v Aigionu vse polno prodajalcev, ponujalcev voz, raznašalcev časnikov, čistilcev črevljev in sploh brezposlenih ljudi, ki živé od danes do jutri.

Železnica se pomiče počasi naprej, ker je premnogo postajališč, pri katerih pa ni videti nobene hiše, včasih tudi nobenega popotnika, gotovo pa po jedno zevajočo kozo, ki daje mleko stražarjevi rodbini. Na nekaterih postajah pa čakajo tolpe bosopetih, gologlavih in razcapanih otrok, ki so tudi po obrazu in zagorlosti eiganom podobni. Ženske so skoro ravno tako oblečene kot Vlahinje v Dalmaciji. Reke (Kratis, Buraio) imajo dosti umazanorumené vode, ali tudi njih izlivi so delti podobni, razcepljeni na tri do pet rokavov in ob vseh teh sem opazil jeden sam obrambni zid. Mnogokrat se prikažejo posamezne gore severnega roba Arkadske planote v vsej svoji podobi, ali glavni vrhunci (Chelmos 2355 m, Ziria ali Kyllene 2374 m) ostanejo navadno skriti. Pač pa se kaže na nasprotni strani dolgo časa s snegom pokrita Gaiona in Parnas. Kedor se pa vozi s parnikom po Korintskem zalivu, ta opazuje tudi arkadske snežnike, ki imajo še o kresu belo, čeravno že redko kapo. V gorski kotlini mej obema vrhuncema Chelmosa se nahaja 200 m visoki slap Styxov, ki se izgublja potem v podzemeljsko žrelo. Zato so imenovali stari podzemno reko s tem imenom.

Pri postaji Trapeza se obala zopet zoži in železnica se vozi tik nad morskó obalo. Pri Akрати

(važno pristanišče) se primorska ravnica nekoliko razširi, v obče pa ostane ozka še do vasi Kamara. Tu se prikažejo prvokrat žitna polja in poleg oljk tudi ciprese. Na desni strani nas spremlja dolgo piramidi podoben vrh Koriphi. Počasi se ravnica vedno bolj širi, vse polje je posajeno s korintami in ed daleč nam miga skalnata trdnjava Akrokorint. Predno pridemo do njenega podnožja, opazimo še na položnem stopičastem obronku razvaline nekdej mogočnega mesta Sykion, ki je slovelo zlasti po svojem vlivanji kipov in po slikarstvu. V novejšem času so tu odkopali Amerikanci staro gledališče, ki je imelo posebno zvezo mej odrom in orkestrom. Kmalu jo pripihajo pod nekaj tako imenitni Akrokorint, katerega teme (575 m) obdaja kot krona mogočno zidovje. V starem Korintu spodaj opazimo še sedem po koncu stoječih stebrov nekega svetišča, sicer pa vidimo le malo od tega nesrečnega kraja, ker so stopice nad železnico.

Novi Korint stoji skoro 10 km severovzhodno od starega mesta, tik morja in blizu najožjega kraja Korintskega medmorja. Mesto so utemeljili šele l. 1858, potem ko je potres razrušil stari Korint. Od tedaj je mesto hitro napredovalo in šteje sedaj že 5000 preb. Ulice ima pravokotne, ravne in široke, a hiše majhne in zelo raztresene. Mej njimi so ob-

tega je pa ta marljiva učiteljica letos napravila sposobnostni izpit tudi za javne šole. To važno pravico družbini šoli je po naznanilu slavnega „Magistrato Civico Trieste“ od 27. maja 1893, št. 25.785/VI., vsled reskripta c. kr. namestništva od 22. maja 1893, št. 8221/VII., priznalo visoko c. kr. ministerstvo za bogočastje in uk. z odlokom od 22. aprila 1893, št. 7790. C. kr. okrajni šolski nadzornik Ivan Dolinar obiskal je tudi letos družbino šolo, ter se v učiteljski konferenciji kaj pohvalno izrazil o napredku in o uzornem redu z naročilom, naj se o tem obvesti tudi družbino vodstvo v Ljubljani. Istotako je tudi prof. dr. Glaser večkrat nadzoroval pouk. V imenu družbe nam je danes prijetna dolžnost obema gg. nadzornikom izraziti dostojno zahvalo. (Slava jim!) — Kako neogibno potrebna je slovenska šola, razvidite čč. zborovalci iz števila otrok, ki so se vpisali: I. (a in b) razred 104, II. 81, III. 68, in IV. 65. Skupaj torej 318 učencev in učenk. (Čujte!) Šolsko leto se je sklenilo 12. julija s preskušnjo, ki je navzočno gospódo in roditelje popolno zadovoljila, kakor tudi zbirka ročnih del, ki so jih pod vodstvom svojih učiteljic izvršile šolske učenke.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Srbi v Dalmaciji.

Kakor so Srbi v Trstu najzagrizenejši nasprotniki Slovencev in se pajdašijo z Italijani, tako tudi v Dalmaciji nasprotujejo Hrvatom kjer morejo. V kratkem se bodo v Dubrovniku vršile občinske volitve. Ondotni Srbi se boje, da bi zmagali Hrvati in ker jim je tujec Italijan ljubši od brata, pogajajo se z Italijani za kompromis, vsled katerega bo najbrž v bodočem obč. svetu imela lahonska stranka večino. Sramota!

Kmetška stranka na Češkem.

Že pred leti začel je neki, zlasti mej kmetiskim prebivalstvom zelo razširjeni časopis „Selské Noviny“ delovati na to, da se osnuje posebna kmetška stranka, katera bi skrbela za to, da volijo kmetovalci v vse zastope samo kmetške poslance. Urednik imenovanega lista, Adolf Stiasný, se je nekaj časa zastonj poganjal za svojo idejo, zadnji čas pa je dobil precej privržencev, tako da ga je resno upoštevati. Pri zadnjih volitvah je kmetška stranka podpirala mladočeške kandidate, sedaj pa je Mladočehom jela odločno nasprotovati. Kmetška stranka obsoja socijalno politično stališče Mladočehov in se hoče samostalno organizovati, zlasti ker so mladočeški poslanci prvakom nove stranke v čisto političnih rečeh premalo radikalni. Imenovani Stiasný se mudi sedaj v Kolinu in agituje za to, da se v kmetiskih volilnih okrajih volijo samo kmetški poslanci. Za nadomestne volitve v Příbramskem okraju, dne 23. septembra, je kmetška stranka že postavila svojega kandidata.

Moravski namestnik.

Sedanji moravski namestnik vitez Loebel se vrne dne 8. septembra v Brno, da se poslovi od svojih uradnikov in stopi stalno v pokoj. To je uzrok, da so se časopisi zopet lotili vprašanja, kdo postane namestnik na Moravi. Kakor znano, imenovali so se že razni kandidati in trdilo se je, da je grof Taaffe že odločil se za moža, ki bo po volji Hohenwartovega kluba. Ta mož je baje grof Černin. Drug kandidat je Taaffeov sorodnik grof Coudenhove, a sedaj naznanjajo „Moravske Listy“, da pride na to važno mesto grof Zierotin. Ta

širna dvorišča (vrata v hiše vodijo z dvorišča, ne z ulice), na katerih opaziš posamezne ciprese in vselej gotovo tudi mravljišča ali voglenici podobno peč iz ilovice, v kateri kuhajo in peko vse kar potrebujejo za jed. Poleg Akrokorinta s svojim slovečim studentem Pirene, katerega je baje sam Pegaz izkresal, je največja imenitnost Korinta njegov novi prekop, katerega bodo v kratkem izročili prometu. Znano je, da je nameraval že slavni korintski tiran Periander istmus prekopati, potem Julij Cezar in Caligula, in da je bil že Nero to delo začel (poznalo se je še 32 jam njegovega kopanja), ali šele letos, torej čez 2493 let, uresničili se bodo starodavni načrti. Prekop je dolg (od svetiljnika do svetiljnika) 6343 m, na najvišjem mestu 90 m globok, od zgorej 25, od zdolej 22 m širok in njegovo dno sega 8 m pod morsko vodo. Delalo ga je vedno po 1700 do 2000 delavcev (Bokezov, Armencev in Italijancev) od 4. maja 1881 naprej do letos, in sicer z akcijami nekega mejnarnodnega društva, ki bo pobiralo carino od vsake ladje in vsakega potovalca, ki se popelje skozi prekop. Ladjam iz Jadranskega morja okrajša se zelo nevarna pot okoli Matapana v Smirno ali Carigrad za 330 km (24 ur), onim iz Francoske in Italije pa za 165 km. Naj bi bilo tudi to veličansko podjetje v prosep in napredek človeštva! S. R.

aristokrat je bil svoj čas političen uradnik na Moravi, sedaj pa je državni in deželni poslanec ter načelnik takozvane srednje stranke v moravskem deželnem zboru. Ta srednja stranka hodi vedno z Nemci in je Čehom tako sovražna, kakor levičarji. Grof Zierotin ni nikdar prikrival svojih simpatij za levičarje, tako da bodo ti njegovega imenovanja silno veseli. Čehom pa tudi ne bo v škodo, če pride grof Zierotin kot namestnik v Brno, ker bi bil to najhujši udarec za moravske Staročeha in bi Mladočehom bolj pomagalo, kakor vse agitacije.

Vnanje države.

Francoske volitve.

Včeraj so se vršile na vsem Francoskem volitve v poslausko zbornico. Izid seveda še ni znan, saj se je za vsak mandat oglasilo po pet in več kandidatov. Volilno gibanje je bilo jako živahno; v prvi vrsti se je koncentriralo na boj zoper panamiste, v drugi zoper zmerne klerikalce, ki so si navzdeli ime „les rallies“. Vlada je sodila, da dobi v novi zbornici tako trdno večino, da bo lahko prestala vsak vihar. Ali se to obistini, videli bomo za nekoliko dni.

Francozi in Italijani.

V mestecu Aignes-Mortes, kjer so bili zadnje dni tako srditi boji mej italijanskimi in francoskimi delavci, napravilo je vojaštvo zopet mir. Francoski delavci so se zopet poprijeli dela, italijanski pa so se utaborili blizu mesta. Pri pretepu je bilo, kolikor se doslej vé, petnajst oseb ubitih, 60 pa ranjenih. Na Italijanskem je seveda javno mnenje radi teh dogodov silno razburjeno in v Rimu so na mnogih hišah razobesili črne zastave. Ljudstvo je pred hišo francoskega poslanika naredilo veliko demonstracijo in italijanski listi zahtevajo od francoske vlade popolno zadoščenje.

Dopisi.

Iz Gorice, 19. avgusta. [Izv. dop.] (Goriške razmere.) Štirje Goriški Lahi, ki so dogodek na Solkanski cesti zvrnili na Slovence, utegnejo kmalu priti v hude škripce. Že zdaj je namreč prepričanje splošno, da ti štirje Lahi niso bili napadeni — kakor so vpili laški listi — marveč, da so se stopili mej sabo in potem, hoteč reč prikriti, izjavili, da so bili napadeni.

„Rinnovamento“ je obsirno utemeljil tako mnenje, a bil je zaplenjen. Tudi zadnja „Soča“ bila je zaplenjena. Dobro! Oblasti zdaj vedo, kaj se govori in kakega mnenja so celo veljavni Goriški krogi. Mi ne bomo ponavljali onih razlogov, ki utemeljujejo tako prepričanje, pač pa v imenu globoko žaljenega slovenskega narodnega čuvstva zahtevamo, da oblastni začnejo preiskovati, ali se tisti ljudje niso sami potepli in potem na tak grd način druge obdolžili hudodelstva, vodili za nos c. kr. oblastni, ter vzročili strašansko razburjenost daleč na okoli.

Zahtevamo pa, da se pri taki preiskavi uporablja tista strogost, s kakeršno postopa pristav Mužina (renegat) proti Solkancem. O njegovem postopanju bo še veliko govorjenja na pristojnem mestu in takrat bomo imeli tudi mi prosto besedo, da povemo, kar nam leži na srcu.

C. kr. okrajno glavarstvo je izdalo sledeči razglas:

Primerilo se je v zadnjem času, da so bili goriški meščani pri svojih izletih v občine goriške okolice razžaljeni in tudi tepeni. Vsled tega nastalo je in še zmeraj raste nasprotje mej mestom in kmečkimi občinami, kar je tem bolj obžalovati, ker so drugi na druge navezani. Ker taki dogodki lahko motijo javno varnost, opozarjam prebivalstvo na škodljive gmotne nasledke teh grdih dejanj in pozivljam vse dobro misleče, naj uplivajo na vso moč na to, da se ne bodo ponavljali napadi, katerih so do zdaj krive bile gotovo le posamezne brezumne osebe.

Ob enem pa svarim pred takimi izgrede z ozirom na ostre kazni, z katerimi žuga občni kazenski zakon. Ako se pa ne uporabljajo določila občn. kaz. zakona gledé takih dejanj, bode c. kr. okr. glavarstvo v zmislu § 11. ces. ukaza z dne 20. aprila 1854 postopalo brezobzirno proti vsem hudodelcem.

Občinske straže in c. kr. žandarmerija imajo naročilo, paziti na vse in zapreti vse prestopnike. Ta razglas je dalo glavarstvo nalepiti po okolici.

Ta korak okrajnega glavarstva je silno vznemiril naše okoličane. Glavarstvo je vendar hitelo izdati ta razglas na veliko in vrisčeče veselje vse iredente! Po tem razglasu čuti se slovensko prebivalstvo globoko žaljeno. Vprašamo samo:

Quo usque tandem, Bosizio abutere patientia nostra?

V. skupščina „Zveze slovenskih učiteljskih društev“ v Mariboru.

(Izv. poročilo „Slov. Naroda“.)

I. Zborovanje delegacij in posameznih odsekov.

Po vsej pravici smemo poudarjati, da so ljudski učitelji predstava civilizacije. Brez ljudskega učitelja si ne moremo misliti omikanega ljudstva in brez pomoči ljudskega učitelja tudi ne vnetega narodnjaka in zvestega domoljuba. To važno stališče, koje ljudski učitelj zavzema v človeški družbi, razumijo prav dobro posamezni narodi uvaževati in gotovo ne delujejo brez uzroka na to, da šolstvo kar najbolj mogoče povzdignejo, dobro vedo, da je le tistemu narodu zagotovljena bodočnost, ki ima dobro urejeno šolstvo, odnosno dobre in vnete učitelje.

Slovenski narod v tem obziru ni med zadnjimi narodi. Kako vneto je slovensko učiteljstvo za svoj rod ter za razširjanje civilizacije med Slovenci, pokazala je zopet V. skupščina „Zveze slovenskih učiteljskih društev“, ki se je vršila dne 16. in 17. t. m. v Mariboru. Z raznih krajev mile naše domovine prihitelo nas je blizu 200 učiteljev v Maribor, da se posvetujemo, kako moramo postopati, da povzdignemo korist ljudskega šolstva ter ugled slovenskega učiteljstva. Navdušenega vzprejema gostov sicer ni bilo na kolodvoru in tudi mesto ni bilo okrašeno s zastavami, tem bolj iskreno smo se pa pozdravili v „čitalnici“, kjer so nas Mariborske Slovenke okinali z lepimi in dišečimi šopki.

Takoj potem pričelo se je zborovanje delegatov slovenskih učiteljskih društev.

Zvezin predsednik Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Logatcu pozdravi v lepem nagovoru zbrane delegate ter pove med drugim, da šteje „Zveza“ že 28 učiteljskih društev. Natančneje o tem jedrnatem pozdravu in poročilu poročalo se bode že v naših dveh strokovnih listih, omenim le toliko, da je bilo poročilo z odobravanjem in ploskanjem vzprejeto.

Manj veselo je pa bilo poročilo blagajnikovo, ki je povedal, da v blagajnici ni več, kakor 3 gld. 92 kr. prebitka. Dohodkov je bilo čez 200 gld. in blizu toliko tudi stroškov.

Pregledovalcem računa so bili izbrani gospodje J. Dimnik, Serajnik in Sabor, koji so račune takoj pregledali in našli vse v najlepšem redu.

Urednik društvenega glasila, nadučitelj M. Nerat poroča, da se tiska „Popotnik“ v 670 iztisih; plačujočih naročnikov je 600, prav mnogo pa tudi neplačujočih! Uredniku g. Neratu izrekla je delegacija zahvalo in priznanje na njegovem trudu ter možatem postopanju pri uredništvu društvenega glasila. Razgovarjalo se je tudi mnogo glede nagrad za Popotnikove sotrudnike. Mnogi so poudarjali, da bi bilo prav, ko bi se še v prihodnje delile nagrade, češ, s tem se vzpodbujajo pisatelji. To je sicer istina — so zopet drugi odgovarjali — a gledé na neugodno gmotno stanje društva bi bilo bolje, da se nagrade za sedaj opuste in ko je učitelj J. Dimnik iz Ljubljane poudarjal, da najboljša nagrada vsakemu učitelju za njegov trud velja zavest, da deluje za blagor šolstva in ugled učiteljskega stanu, se je sklenilo potem jednoglasno, da se nagrade opuste.

Za tem so prišli na vrsto posamezni nasveti. Nadučitelj Krajnik iz Podmelca predlaga, da bi se za zvezine namene začeli pri raznih shodih nabirati prostovoljni darovi, kakor se n. pr. nabira za razne narodne namene. Predlog bil je jednoglasno vzprejet.

Nadučitelj Bogatec iz Riečan pravil, da se nekaj časa sem precéj govori o „Učiteljskem domu“ ter vpraša, kaj in kako se namerava s tem. Na to dá pojasnilo učitelj J. Dimnik iz Ljubljane ter opozarja prisotne na njegov članek o „Učiteljskem domu“ v „Učit. Tovarišu“. On pravi, da si ne predstavlja „Učiteljskega doma“ kot kake veličanske lepe zgradbe, kakeršno imajo hrvatski učitelji, ampak njegov namen je, da se napravi za vsako slovensko kronovino po jeden „dom“, v katerem bi našle zavetje učiteljske sirote in učiteljski otroci sploh, ki bi se šolali v mestu. V ta namen imenuj upravni odbor „Zveze“ za Ljubljano, Trst (ali Gorico) in Maribor nekaj odbor, ki bi imel nalogo za sedaj nadzorovati učiteljske otroke, ki se šolajo v mestu, jim iti z dobrim svetom na roke ter o tem starišem domov poročati. Za nabiranje denarja se bode moralo pa ustanoviti posebno društvo za vsako kronovino posebej, a vrhovno nadzorstvo čez vse bi pa imela „Zveza“. To bi bili takozvani „šolarski domovi“ (Studentenheime), kakeršni se nabajajo na Češkem skoraj v vsakem večjem mestu in po tem vzgledu bi si tudi za slovenske dežele vsaj tri take „domove“ lahko ustanovili. Delegatje so pozdravljali ta nasvet ter izrazili željo, da se kar prej mogoče začne reševati to za učiteljstvo jako važno vprašanje, le dva delegata s Štajerske sta bila proti temu. Jeden pravi, da bi bil to „luksus“ in raji nabirajmo za „Družbo sv. Cirila in Metoda“, drugi se pa za to ne strinja, ker je to vprašanje začelo pretresovati najpoprej „Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani in ne „Zveza“. Oba ta dva delegata je prav krepko zavrnil učitelj A. Kcelj iz Ljubljane in delegacija mu je pritrjevala.

Na to vstane nadučitelj Podobnik od sv. Barbare pri Halozah ter nasvetuje, da se drugo jutro zberemo na grobu prvega slovenskega peda-

goga, prerano umrlega vladike A. M. Slomškega. Nasvet bil je vzprejet z velikim navdušenjem. I res drugo jutro — dne 17. t. m. — ob 7. uri zjutraj smo se zbrali vsi na grobu Slomškovega ter mu zapeli žalostinko „Blagor mu“. S tega groba podali smo se potem na grob narodnega trpina in mučenika A. Tomšiča ter tudi njemu zapeli jednako žalostinko. Od tod smo pa šli vsi skupaj v stolno cerkev ter si ogledali tamkaj Slomškov kip.

Od 8.—10. ure je bilo zborovanje posameznih odsekov in sicer je zboroval a) odsek Slomškove v čitalnici; b) odsek za šolsko vrtnarstvo v dvorani pri „Gambrinu“ in c) odsek za razna učila v čitalnici.

Slomškovega odseku je predsedoval nadučitelj Fran Praprotnik iz Mozirja. Razgovarjali smo se, kako bi se najbolj primerno praznovala čez sedem let Slomškova stoletnica. V ta namen se je izvolil poseben odbor in sicer so bili izvoljeni za Štajersko gg.: ravnatelj učiteljskega Schreiner (predsednik), prof. dr. Bezjak, prof. Koprivnik, nadučitelj in urednik M. Nerat in nadučitelj Podobnik; za Kranjsko gg.: ravnatelj Iv. Lapajne in učitelj J. Dimnik, za Primorsko pa nadučitelj Krajnc. Definitivnega se za sedaj še ni nič sklenilo, samo stavi se se razni nasveti; tako nasvetuje ravnatelj Schreiner, da se izda ob priliki stoletnice „Slomškov album“, v kojem bi bila znanstvena ocena Slomškovega pedagoškega delovanja, tembolj, ker ima po izjavi nadučitelja Strela Ptujsko učiteljsko društvo že 150 gld. v ta namen nabranih.

Nadučitelj Fran Praprotnik nasvetuje, da bi začela povodom Slomškove stoletnice izdajati „Zveza“ Slomškove spise za mladino, učitelj J. Dimnik pa nasvetuje, da se iz prebitka zbira sklad za „Slomškovo ustanovo“, iz koje obrestij bi se plačevali marljivi pedagoški pisatelji. Vse tri nasvete je vzel odbor na znanje, da potem potrebno ukrene. — V odseku za šolsko vrtnarstvo je prav zanimivo predaval prof. Koprivnik, ki se je tudi izvolil predsednikom temu odseku, predsednikom odseka za razna učila je bil pa izbran nadučitelj M. Nerat.

Po zborovanju odsekov smo si ogledali krasno razstavo učil na Mariborskem učiteljski, ki dela največjo čast temu zavodu. Že samo ta razstava je bila vredna, da smo storili tako daljno pot in priporočati bi bilo, da se pri vsaki skupščini „Zveze“ priredi razstava učil.

Opoldne je bil pa banket pri Gambrinu, kojega se je udeležilo 80 delegatov. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Volilski shod v Novem Mestu.) Državni in deželni poslanec g. prof. Šuklje sklical je na dan 26. t. m. volilski shod v Novo Mesto in sicer na 7. uro zvečer na Brunerjev vrt, kjer bode poročal o svojem delovanju v državnem in deželnem zboru.

— (Orobove vesti.) Naš rojak operni pevec g. J. K. Trtnik odpeljal se je minulo soboto v Monakovo, kjer bode prisustvoval vzglednim predstavam Wagnerjevih oper. Potem se odpelje v Lübeck, kjer nastopi svoj novi engagement z dnem 1. oktobra. — Poročil se je dné 16. t. m. v Slovenjem Gradci g. dr. Josip Barle, notarski kandidat v Kamniku, z gospico Marijo Šulerjevo iz Slovenjega Gradca. Čestitamo! — Finančni konceptni praktikant g. dr. Iv. Podnebšek v Ljubljani imenovan je finančnim koncipistom v X. čin. razredu.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V gostilni g. Zajca v Ljubljani zbrani prijatelji pokojnega Frana Gestrina poklonijo namestu venca 18 kron družbi sv. Cirila in Metoda. — Živili rodoljubni darovalci!

— (Veteranska slavnost.) Povodom cesarjevega rojstnega dne priredil je včeraj popoldne kranjski veteranski kor cesarsko slavnost na vrtu znane gostilne „pri združenju“ v Šiški. Na poslopji vihrala je velika, s cesarskim orlom okrašena zastava, vrt pa je bil z lampijoni, cesarskimi in narodnimi zastavami lepo odičen. Slavnosti udeležilo se je razun veterancev tudi veliko število drugih gostov, kateri so se v klub preteči nevihti zabavali do pozne noči. Poveljnik gospod Mihalič napil je presvitlemu cesarju, godba pa je zasvirala cesarsko himno, katero je navdušeno občinstvo stojé poslušalo. Pri zvokih domače vojaške godbe razvila se je prav živahna zabava, mladi svet pa je aranžiral plesni venček, ki je trajal pozno v noč.

— (Cesaraska slavnost na Bledu,) vršivša se v soboto, uspela je krasno. V predvečer goreli so po vsej okolici in ob Triglavu velikanški kresovi. Razsvetljava je bila briljantna in isto tako vožnja po jezeru. Žal, da so bili čolni jako izsušeni, tako da je morala celo vojaška godba izstopiti. —

Na Bledu je sedaj jako mnogo tuincev, mej njimi odlična Hrvata vseučilišni profesor Špiro Brusina in slavni slikar Vlaho Bukovac.

— (Veliki koncert,) ki ga je priredilo včeraj vrlo pevsko društvo „Lira“ v Kamniku v Fišerjevem salonu izpal je v vsakem obziru prav sijajno. Zaradi neugodnega vremena moralo je vse občinstvo ostati v salonu, ki je bil pretesen za toliko množico obiskovalcev. Obširneje poročilo moramo odložiti za jutri.

— (Slavnost blagoslovljenja zastave mestnega prostovoljnega gasilnega društva v Idriji) vršila se bo po naslednjem vzporodu: Dne 26. avgusta 1893.: 1.) Pozdrav tujih p. n. gostov ob 6. uri zvečer pri g. županu Grudnu v Jeličinem Vrhu. 2.) Ob 7. uri zvečer gledališka predstava v c. kr. rudniškem gledališču v korist društvu. Predstavlja se „Bob iz Kranja“. 3.) Po gledališki predstavi mirozov z bakljado, godbo in petjem k preblagorodni gospej kumici, in potem okrog mesta do mestnega župana. 4.) Po bakljadi skupna zabava na vrtu g. Didiča. Dne 27. avgusta: 5.) Ob 5. uri zjutraj budnica c. kr. rudniške godbe okrog mesta. 6.) Ob 1/2 8. uri dopoludne zbirališče gasilnih društev in deputacij na vrtu g. Didiča. 7.) Točno ob 8. uri dopoludne skupni odhod po gospo kumico. 8.) Ob 1/2 9. uri dopoludne velika sveta maša v farnej cerkvi sv. Barbare. 9.) Po sv. maši blagoslovljenje društvene zastave in zabijanje žeblicev na starem šolskem trgu. 10.) Po blagoslovljenju društvene zastave defiliranje poleg šole mimo gospe kumice, društvene zastave in došlih gostov, ter spreved gospe kumice na dom. Popoldne: Ob 4. uri skupna veselica z godbo in petjem na vrtu g. Frana Didiča. Zvečer: Ples v zgornji dvorani.

— (Cesarjeva slavnost brez cesarske pesmi.) Iz vipavske doline se nam piše: Rojstveni dan presvetlega cesarja se je tudi pri nas slovesno praznoval. Že na vse zgodaj, kakor tudi mej sv. mašo, odmeval je grom topičev po vsi dolini. Po našem trgu plapolale so raz vseh javnih poslopij črno-žolte zastave. Ob 9. uri daroval je g. dekan Erjavec z asistenco zahvalno sv. mašo v navzočnosti gg. grofa Lanthierija, župana in podžupana, uradnikov, učiteljstva, žandarmov, požarne brambe in mnogo družega ljudstva. Pri vsem tem pripetilo se je pa vender nekaj, kar je žalilo naš lojalni čut. — Čujte, — ne mej sv. mašo — ne pri vstopu in odhodu c. kr. oblastev v cerkev in iz cerkve ni bilo slišati — peti ni orgljati — naše lepe cesarske pesmi. Ko smo povpraševali po vzroku, zakaj se cesarske pesem ni pela ali vsaj orgljala, zvedeli smo, da je g. dekan Erjavec organizistu prepovedal cesarska pesem v cerkvi orgljati in peti, ker ta pesem po njegovem mnenju ni cerkvena pesem. Čudno to! V Postojni in drugod povsod, kjer so c. kr. uradnike, se v ta dan cesarska pesem poje ali vsaj orglja, a pri nas je to prepovedano. Ali ima g. dekan Erjavec tudi pri tem kako izjemo?

— (Najvišje darilo.) Nj. Vel. blagovolilo je pokloniti po nevihti dné 5. t. m. najbolj prizadetim prebivalcem in občinam na Štajerskem podporo 2000 gld. iz najvišje zasebne blaginje.

— (Umrli) je v Trstu okrajni glavar Sežanski gosp. Iv. Simzig v 58. letu svoje dobe, po kratki bolezn. Bil je prej okr. glavar v Pazinu, odkoder se je moral umakniti vsled ruvanja Italijanov in dobil za naslednika znanega — Schwarza. Bil je priljubljen pri ljudstvu, ki ga je hvalilo kot blago dušo.

— (Odhodnico) priredili so minuli teden na vrtu „Narodnega doma“ pri sv. Ivanu v Trstu člani „Tržaškega Sokola“ odličnemu članu dramskega odseka gosp. Lacku Križu, ki je odšel v Pulj. Razni govorniki poudarjali so velike zasluge, katere si je pridobil gosp. Križ za razvoj socialnega življenja mej Tržaškimi Slovenci. Sodeloval je iz prijaznosti tudi tamburaški zbor Svetoivanski.

— (Barkovljanski pevci društva „Adrija“) peli so minuli praznik D. M. na sv. Gori pri Gorici pri veliki maši. Vzidala se je tudi lepa mramorjeva plošča s primernim napisom. Potem so zapeli pevsi pred cerkvijo še nekaj narodnih pesmi in se podali v Solkan, kjer se je razvila prav živahna narodna veselica. Mej krasnim slovanskim petjem čula se je marsikatera navduševalna beseda, ki je gotovo padla na rodovitna tla.

— (Lahonska nesramnost v Pazinu.) Odkar je odšel iz Pazina prejšnji okrajni glavar

Simzig in ga je namestil znani glavar Schwarz, zrasel je Lahonom grozno greben, kar pokažejo pri vsaki priliki. Tako so nedavno insultovali zdravstvenega konsumenta državne železnice Trst-Pulj g. dr. Frana Mandiča, ko je službeno potoval po progi. Prenočiti je moral slučajno v Pazinu. Večerja je pri pobratimu g. dr. Dukiču, Pazinskem županu, in šel malo šetat po mestu. Pred stanovanjem dr. Dukiča čakala ga je na ulici gosposka druhal ter ga spremljala žvižgajoč do izvan mesta. Ko ga je redar opomnil na nevarnost, vrnil se je domov v gostilno, kamor ga je spremljala druhal, ki je razgrajala pod okni, kakor četa divjih Zulukafrov. Zastonj je bilo prigovarjanje dveh mestnih redarjev. Še le orožnikom posrečilo se je razgnati te gospodske fakine, ki so se proti državnemu uradniku vedli tako surovo, ko ga je službena pot privedla v Pazin. Javna tajnost je, kdo je vsemu temu kriv. Ta slučaj prijavil se je namestništvu — če bode kaj pomagalo? —

— (Vol napadel človeka.) V Dolini v Istri napadel je vol kmeta Jakoba Štrajna in ga ubodel trikrat v hrbet in v ledja. Rane so tolike, da se mora kmet zdraviti v Tržaški bolnici.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— Slovanska knjižnica. Doposlal se nam je sledeči oklic, na kateri opozarjamo čitatelje: Čitajoče občinstvo, zlasti mladina in ženski spol, hoče imeti dandanes dosti in dobrega leposlovnega berila, pa po kolikor mogoče nizkih cenah, kajti le ceneno blago je iz umljivih razlogov pristopno širšim ljudskim vrstam. To potrebo so že davno spoznali razni književni zavodi velikih evropskih narodov, ki so začeli izdajati v rednih rokih knjižnice za mladino in odraslo ljudstvo; Nemci, Francozi in Italijani že veliko let izdajajo svoje „Univerzalne biblijoteke“ zraven drugih podobnih cenjenih književnih podjetij. — Mej slovanskimi narodi so se bratje Čehi prvi in z največjim uspehom oklenili te misli. Tudi pri nas na Slovenskem prikazovala so se podobna književna podjetja, a napredovala niso posebno uspešno in srečno. Poleg drugih uzrokov je po našem mnenju jako važen tudi ta, da ni bilo določenega reda v izhajanju posamičnih snopičev. Vsled tega od takih književnih podjetij ni bilo onega uspeha, kakršen smo od njih pričakovali. Novoustanovljena „Goriška Tiskarna“ ima trdno voljo, popraviti dosedanje napake in ustvariti slovenskemu narodu knjižnico, katere bo mogel biti od srca vesel vsak resničen rodoljub. „Slovanska knjižnica“ bo izhajala redno vsakih 14 dni, torej na leto 26 snopičev, za 2 gld. 60 kr. letne naročnine ali le po 10 kr. snopič; posamični snopiči se bodo prodajali pa po 12 kr. — Vsak snopič bo obsegal 3 do 5 tiskanih pol v mali 8. ki; papir bo lep in trden, tisek razločen in za oči neškodljiv. „Slovanska knjižnica“ pové že s svojim imenom, kaj hoče biti narodu slovenskemu. Ime pravi, da bo prinašala v prvi vrsti prevode dobrih pripovednih in poučnih spisov iz raznih slovanskih jezikov, zlasti iz češkega, poljskega, in ruskega, pa tudi hrvaškega ali srbskega, bolgarskega slovaškega, itd.; tudi izvirne spise bo izdajala, — kolikor jih bo mogla pridobiti. Ker pa izide vsakih 14 dni po jeden zvezek, obsežen do 64 strani ali še čez, potrebovali bomo mnogo podpore od tistih rodoljubov slovenskih, ki dobro poznajo poleg slovenščine tudi kak drug slovanski jezik. Kdor bi torej hotel prevajati povesti iz družih slovanskih jezikov, blagovoli naj se oglasiti. Delo seveda ne bo brezplačno, marveč plačevali bomo z ozirom na pravilnost jezika in točnost prevoda primerno nagrado. Ceno smo postavili tako nizko, da nam je treba nad 800 naročnikov, ako hočemo pokriti tiskovne in druge stroške. Komur je mar, da se tudi to podjetje ne ponesreči, širi naj ga v vseh slovenskih krogih ter vzpodbuja svoje znanke in prijatelje k naročevanju. „Slovanska knjižnica“ začne izhajati meseca oktobra, morebiti pa še prej, ako se do tje oglasi zadostno število naročnikov. Prvi snopič izide v prvi polovici septembra in se razpošlje bolj znanim rodoljubom na ogled. — Naročnina naj se pošilja pod naslovom „Goriška Tiskarna“ A. Gabrček v Gorici.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Slovenska Bistrica 21. avgusta. Pri današnji volitvi v okrajni šolski svet zmagala narodna stranka. Slava vrlim volilcem!

Dunaj 21. avgusta. Včerajšnjega ljudskega shoda v Pratru se je udeležilo nad 12 tisoč oseb. Razni govorniki utemeljevali so resolucijo, v kateri se mej drugim zahteva tiskovna svoboda in splošna voliška pravica.

Rim 21. avgusta. Veliko število demonstrantov zbralo se pred palačo francoskega poslanika. Demonstranti kričali „abbasso la Francia, viva la Germania“ in pobili okna. Policija in vojaki naredili mir. Več oseb zaprtih in ranjenih, mej temi jeden častnik. Vlada ukazala razne varnostne priprave. Poročila iz Neapolja, Turina, Koma, Bolonje, Tarenta, Genove in Mesine javljajo, da so se povsod vršile velike demonstracije.

Pariz 21. avgusta. Doslej je znanih 445 volilskih rezultatov. Voljenih je 267 republikanov, 12 raljircev in 37 konservativcev. Ožjih volitev je 139; tudi Clémenceau pride v ožjo volitev.

Bruselj 12. avgusta. Poslanska zbornica je zavrgla novi, od senata odobreni čl. 56 ustave, s katerim se določajo pogoji za volilno pravo pri volitvi senatorjev, in določila za te volilce cenzus na 1000 gld.

Zahvala.

Odbor „Narodne čitalnice v Kranji“ spolni prijetno svojo dolžnost, da javnim potom izreka najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so s prijaznim svojim zanimanjem za naše društvo pripomogli v to, da se je slavnostno društvene naše tridesetletnice dne 13. avgusta t. l. izvršila tako sijajno.

Osobito zahvaljuje se podpisani odbor vsem društvom, ki so prihitela od blizu in daleč veseliti se z nami in udeležiti se našega društvenega praznika, pred vsem vrlemu Ljubljanskemu „Sokolu“, ki je došel sporočativno ih prijavni telovadbi na Glavnem trgu pokazal svojo čilost in izborni izveščanost; pevskemu društvu „Ljubljana“ in domačemu mešanemu pevskemu zboru, ki sta z izredno točnostjo izvršila pevski del koncerta; nadalje akademičnim društvoma „Sava“ in „Slovenija“; čitalnicam iz Kamnika, Ljubljane, Šiške, Skofje, Loke, Trsta in Vrhnike; bralnim društvom iz Bleda, Gorij, Kranja, Šenčurja in Tržiča; gasilnim društvom iz Bleda, Kranja in Radovljice; pevskemu društvu „Triglav“ iz Radovljice; „Planinskemu društvu“ iz Ljubljane in posameznim zastopnikom raznih drugih društev.

Zahvaliti se nam je dalje županu mesta Kranjskega p. n. gospodu Karolu Šavniku-u na prisrčnem pozdravu došlih društev in gostov pred mestno hišo in deželnemu poslancu p. n. gospodu dru. Ivanu Tavčarju na izbornem slavnostnem govoru.

Z zahvalo spominjati se nam je častitih dam, ki so se udeležile vzprejema gostov na kolodvoru ter so njihove zastave okitile z lorovimi venci, mej sprevodov pa obsipale udeležence s cveticami. Iskreno pa se zahvaljujemo častitim damam čitalničarkam za prekrasni srebrni lorovenec, katerega je v njihovem imenu gđ. Mici Šavnik-ova s primernim nagovorom izročila čitalnični zastavi, zlasti pa gđ. gospema Mariji Drukarjevi in Mimi Pirc-evi, ki sta labirali pri čitalničnih damah darove za ta venec in za trobojni trak, katerega je gđ. Karla Sajovic-eva pripela na Sokolovo zastavo. Hvala presrečna Vam vsem!

V posebno hvaležnost obvezal je čitalnico dalje gospod Božidar Vodušek, ki je vkljub pomanjkljivemu arhivu spretno sestavil 30letno kroniko našega društva.

Zahvalo izreči nam je tudi čitalnici Vipavski na doposlanih 10 gld. za vzdrževanje Preširnovega groba; gospodu Josipu Pavlinu-u iz Ljubljane na brezplačni prireditvi posebnega vlaka iz Kranja v Ljubljano; dalje mešanom Kranjskim, ki so udeležence slavnosti počastili z mnogobrojnimi razbošenimi zastavami; in končno vsem gospodom, ki so vstopili v pomnoženi slavnostni odbor ter vestno izvršili prevzete naloge.

Vam vsem, ki ste vsak po svoje povzdigovali sijaj najčastnejšega dneva naše čitalnice, izrekata vnovič najpri-srčnejšo zahvalo

za odbor „Narodne čitalnice v Kranji“:

Viktor Globočnik,
t. č. predsednik.

Avg. Drukar,
t. č. tajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	740.3 mm. 738.9 mm. 740.1 mm.	18.0° C 29.0° C 22.0° C	brezv. sl. vzh. brezv.	jasno jasno jasno	0.00 mm.
20. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	739.0 mm. 737.0 mm. 737.7 mm.	18.2° C 29.2° C 19.8° C	sl. svz. brezv. sl. svz.	d. jas. d. jas. dež.	0.5 mm. dežja.

Srednja temperatura 23.0° in 22.4°, za 4.2° in 3.8° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Loterijske srečke 19. avgusta.

V Trstu: 28, 41, 31, 73, 25.
V Linci: 50, 73, 35, 54, 57.

Dunajska borza

dne 21. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.45	96.10
Srebrna renta	96.20	96.05
Zlata renta	118.90	118.45
4% krona renta	96.20	96.10
Akcije narodne banke	977.—	977.—
Kreditne akcije	332.25	327.75
London	126.25	126.40
Napol.	9.94 1/2	9.96 1/2
C. kr. cekini	5.96	5.97
Nemške marke	61.65	61.75
Italijanske lire	45.20	—
Papirnat rubelj	1.30	—

Dne 19. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	— „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ 25 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 50 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	149 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249 „ — „

Več dijakov

se vzprejme v dobro oskrbovanje pri uradniški obitelji sredi mesta. Glasovir na razpolaganje. Vpraša naj se pri C. Brilli-ju, na Dunajski cesti št. 29. (636-8)

Novo izšlo

imam v zalogi in prosim zahtevati:

„Narodna knjižnica“, II. zvezek: Dr. Vošnjaka zbrani dramatični in pripovedni spisi. 50 kr., po pošti 53 kr.

Pajkove Pavline zbrani spisi s sliko in životopisom pisateljice. 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr.

Nova pesmarica, uredil Ivan Železnikar. Broširana 80 kr., vezana 1 gld. 20 kr., po pošti 10 kr. več.

Barvaste črepije. Zbirka povestij v prozi. Češki spisal J. Vrchlicky, preložil J. Skalar (+ Gestrin). 30 kr., po pošti 33 kr.

Izlet v Carigrad. Spisal A. Aškerc. 20 kr., po pošti 25 kr.

Muzikalije:

„Slovenec sem!“ Za moški zbor uglasbil dr. Gustav Ipavic. 20 kr., po pošti 22 kr.

„Mrak“. Cvetospav. Uglasbil dr. Gustav Ipavic. 20 kr., po pošti 22 kr.

Slavije pomenik, slovenski napevi za citre. 5 zvezkov à 50 kr., po pošti 5 kr. več.

Pomenik za prijatelje citre. 72 najpriljubljenejših in najlepših južnoslovanskih narodnih pesnj. 1 gld. 80 kr., po pošti 1 gld. 90 kr.

Ravnokar novo izšli popis slovenskih molitvenih knjig, spisov za ljudstvo in mladino, muzikalij dobiva se pri meni brezplačno in prosim, da naj se isti zahteva. (862—1)

Z vsem spoštovanjem

J. GIONTINI

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Kegljanje na dobitke

bode od 1. avgusta začenši do 1. septembra pri (794—4)

Franju Kuhar-ju

gostilničarju v Domžalah.

Tuji:

20. avgusta.

Pri **Maliči**: Dr. pl. Wiedenfeld, Horner, Küllman, Taussig, Knitel, Brkitch, z Dunaja. — Rozzo iz Trsta. — Dr. Voves iz Rudolfovega. — Hanel iz Gorice. — Fedri iz Ljubljane. — Schulz iz Brna. — Bittner iz Trbovelj. — Schawerda iz Ribnice. — Jorman iz Boh. Bistrice. — Seibel iz Gradca. — Spintre iz Kočevja. — Rothauser iz Budimpešte.

Pri **Sionu**: Elger, Kulka, Kellman, Schwarzaier, Heilmayer, Kirsch z Dunaja. — Pettinello, Mankoč, Contumas, Dr. Neuscheller iz Trsta. — Kose iz Prage. — Dr. Catti, Fröhlich, Barbara, Dicz iz Reke. — Lenarčič iz Vrhnike. — Skerl iz Opatije. — Glanz iz Štajerskega. — Rogina iz Rudolfovega.

Pri **avstrijskem cesarju**: Čukac iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Dobine iz Kranja. — Krajc iz Cirknice. — Rakovec iz Maribora. — Otošinski iz Istrije.

Umrli so:

18. avgusta: Janez Šušter, knjigovezov sin, 2 meseca, Poljske ulice št. 38, katar v črevih.

19. avgusta: Rudolf Perič, bičarjev sin, 1 leto, Stari trg št. 11, plučni edem.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—180)

Učenec

iz dobre hiše, ki je vsaj prvo gimnazijo dovršil, vzprejme se v trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki. — Več se izve v upravnistvu „Slovenskega Naroda“ (843-3)

Janko Ev. Sirc

v Kranji

(844—2)

priporoča svojo zalogo izvrstnega

specerijskega blaga

moke in otrobov, žganja, posebno prav fino slivovko liter po 1 gld., domač brinjeveo liter po 1 gld. 30 kr., klobase po 9 kr., salame kilo po 1 gld., slanino in suho meso po 72 kr. kilo itd.

Vzprejme se tudi učenec iz dobre hiše.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomski muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičkih (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovejše,
kar se je doslej
podajalo v tem
genreu.

Priznana največja
in najbogatejša
razstava te vrste,
ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števil.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih 200 plinovih luči.

Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomski muzej pa le za odrasle osebe. (839—5)

Vsaki
torek in petek
popoldne
(izvzemši praznike) je ta
anatomski oddelek
zgodj za dame
otvorjen.

Vstopnina:
za panoptikum 20 kr.,
otroci plačajo 10 kr.,
za oba oddelka in za
posebni kabinet 30 kr.,
vojaki do narednika pla-
čajo 15 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.